

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyiltér” rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Káldobó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyiltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtatnak.

Kézdi-szék, márczius 1.

A magas kormány néhány héttel
ezelőtt — mint olvasóink is emlékezni
fognak rá — egy törvényjavaslatot ter-
jesztett mindkét ház elé a napszá-
mosok adómentességéről, mely
minden érdemlegesebb vita nélkül el
is fogadtatott.

Jó magunk is itt a székelyföldön
adózó polgárok lévén, kik az adó miatt
folytonosan zaklattatnak, nem lesz ta-
lán érdektelen e maholnap törvényné
szentesítendő javaslattal egy kissé meg-
ismerkedni.

Ezen javaslat indokolásából az
tűnik ki, hogy a miniszter ur azért
terjesztette be e javaslatot, mert a nap-
számos-osztálynak nagy adóhátrálé-
ka volt.

Szép, hogy a magas kormány a
nehéz adókezelésen segíteni igyekszik
és csak ott adóztat, a hol adótárgy van;
de a köznap tapasztalat önkénytelenül
azon kérdést veti fel bennünk, hogy
melyik adó-nem az, melynél nagy hátrá-
lások ne mutatkoznának? s ezért
nem kellene e a hátrálékos össze-
adónak végleges törlésétől törvény
utján intézkedni?

Nem bocsátkozunk e törvényné
vált javaslat tüzetesebb bírálatába, csak
ezen javaslattal elfogadott új adórend-
szer következményeül hozunk fel egy
pár példát, melyekből könnyű lesz ki-
találni, hogy ezen javaslat csinálói a
gyakorlati életre nagyon kevés tekin-
tettel lehettek.

Az új törvény szerint a napszá-
ból élő ember nem fizet adót. De ha
csak akkora négyesgű kalibája van, a

hol magát meghuzhatja, ha egyebe
nincs is: akkor már fizet. Mintha bi-
zony ez a szerencsétlen „háztulajdonos”
jobb és irigylendőbb helyzetben volna,
mint a lakbért fizető, vagy lakbért
napszámot adó s ekkor teljes ellátásban
részesülő polgártárs.

A napszámos felmentetett az adó-
fizetés kötelezettsége alól; nemde fel-
mentetett egyszersmind azon kötelezett-
ség teljesítése alól is, melylyel eddig
legalább némileg hozzájárulhatott a
közügyek előmozdításához? A napszá-
mos nem fizetve adót, minő polgári
joga marad fenn? Vagy milyen lenne
azon polgári jog, mely semmi kötele-
zettséggel nincs egybekötve? A nap-
számos meg lesz fosztva állampolgári
önérzetétől, és mivel a napszámos-
osztály főképp napjainkban igen nagy:
a nép jó része megfosztatik még csak a
lehetőségétől is annak, hogy valaha sza-
vazati jogot élvezhessen.

A napszámosok az új törvény
életbelépte után nem kötelezhetők sem-
mi községi pótdó fizetésére. Eddig a
községi pótlékok kivetésénél az egye-
nes adó szolgált némi kulus gyanánt;
most már az is elmarad. S kérdés: vajjon
községi választónak megmarad-e ezután
is a napszámos? Aligha.

Es kik fognak ezután a nap-
számosok osztályába tartozni? Azok-e,
a kik kezök ügyességével két annyit
vagy sokkal többet képesek keresni,
mint azon irnokok, díjnokok, állami
alsóbb rendű tisztviselők, kik sokat ta-
nultak, kiknek állásuk nagy áldozat-
okba került s igényeikhez képest a

tisztességes megélhetéshez sokkal na-
gyobb jövedelemre van szükségük?

A napszámosok megadóztatása s
főképp az újabb adórendszer mellett adó-
juknak 80 krról 2—3 frtra történő fel-
emelése sok esetben nem volt igazsá-
gos, de az új törvény sem igazságosabb,
sőt a közéletre nézve sokkal károsabb.

Az ide-oda költözködő napszámos-
osztály közönségesen a legtöbb költsé-
get és kiadást okozza a községeknek, és
mindezen általuk okozott költségeket
és pótdókat fizesse meg helyettük az
adózó szegény néposztály. Hát ez
igazság?

Nem jobb lenne, ha a viszonyok-
hoz képest az előjáróságokra bizatnék
annak igazolása, hogy az illető nap-
számosok az adót nem képesek fizetni
s ily feltétel mellett minden honpol-
gár felvétetik adókötelesnek?

De legyen most elég ennyi; ebből
is láthatjuk, hogy ezen új törvény nagy
felforgatásokat fog előidézni a községek
életében. S ha a pénzügyminiszterium
belátta — mert ezek után ítélve be is
kellett látnia — az eddigi adórendszer
helytelen voltát és javítani vagy újat
akár teremteni, nagyon jól tenné, ha a
nép viszonyait ellesné s azokhoz mérten
segítene a bajon.

Felvidéki.

Országgyűlés. F. hó 28-án a kép-
viselőházban lezavarták a kormánypartot.
Fölötte izgalmas ülés, élénk, heves vita
előzte meg e lezavartatást. Az 1874-iki
választási törvény kimondta azt, hogy a kép-
viselőválasztások érvényessége felett ezután
egy ez iránt alkotandó törvény értelmében

többé nem a képviselőház, hanem a kuria
fog itélni. — E törvény meghagyásához
képest a Tisza-kormány már az 1875.—1878.
országgyűlés alatt beterjesztette az erre
vonatkozó törvényjavaslatot. Ekkor is a
kormánypart kebeléből támadt a legerősebb
ellenzék e javaslat ellen. Szilágyi De-
zső, akkor még a kormánypart tagja, tá-
madta meg legerősebben e javaslatot s Szi-
lágyi Dezsőnek sikerült is — a mi parla-
mentünk történetében ritka dolog — ékes-
szólásával kapacitálni a háznak minden
pártból alakult többséget arra, hogy a ja-
vaslatot megbuktassák. A mult ülészakban
a kormány újra benyújtotta a javaslatot,
tárgyalására azonban nem került a sor.
Most újra beterjesztették. Az igazságügyi
bizottság tárgyalás alá vette a javaslatot s
komolyan fogva fel feladatát, akkép módo-
sította a javaslatot, hogy az igazán meg is
felelhessen a kitiűztől s tőle várt czélnek.
Az igazságügyi bizottság az alaki kellékek
megvizsgálását is a kuriára ruházta. Ez
már több volt, mint a mennyit a kormány
kivánt. A kormánypart kebelében komoly
aggodalom támadt. A kormány a javaslatot,
kompromittálása nélkül, vissza nem von-
hatta. A keddi párt-konferencián a Do-
rottya-utcai klubban elhatározták, hogy
indítványozni fogják a javaslatnak a napi-
rendről való levételét. Az izgalom nőttön
nőtt, a szözlásra kényszerített Pauler s
Tisza miniszterek kénytelenek voltak sa-
ját pártjuk ellen nyilatkozni. Két óra után
név szerinti szavazásra került a sor ama
kérdés felett, hogy elfogadjassék-e Éles
Henriknek amaz indítványa, hogy a javas-
lat a napirendről levéttessék. Igennel szava-
zott 80 kormányparti s nemmel szavaztak
115-ön. Éles Henrik indítványa tehát elbu-

A „Székelyföld” tárczája.

A ki a más buzájába vágja a sarlóját.

— Elbeszélés. —

Hogyha látom, rózsám,
Könyvedet hullni:
Megindul a szívem! . . .

Irta Ch. Bauga.

(Folytatás.)

Borsos mosolyog és nem szól.

— Hát csakugyan nem kellek az ur-
finak?

Borsos még inkább mosolyog.

— De nekem nincs időm, hogy az urfi
itt ijeszlen velem s mosolyogjon. Kurtán és
furesen mit izen az urfi a kisasszonynak?
. . . De nehogy megbetegedjék! Érti-e? . . .
De nehogy elfelejtsem: azt is mondta a
kisasszony, mondjam meg az urfinak, hogy
ha valamire szüksége lesz, hát izenjen,
mert küld akármit. Hogy mosolyog! Beh
furesa az urfi! No hát mit izen a kisass-
zonynak? Tisztelet csókolja, ugy-e?

Borsos mosolyog és megszólal:

— Izenni? . . . Furesa, lelkem!

— Tisztelet csókolja, ugy-e? Hiszen
a kisasszony is tisztelte és csókolta.

— Hát jó, no, én is tisztetem s csó-
kolom. De aztán, lelkem, nem én leszek a
hibás . . .

— Jó, jó. Megint izél, ugy-e? . . .

Köszönöm, megmondom.

Aztán a Borsos által ajándékozott öt
piczulával elmegy, s Borsos, magára ma-
radva, kacagni kezd.

— Remekül néznek ki ezek a dolgok!

Az egyik palaczkot felbontja s nagyot
hajt belőle. Aztán felbontja a levelet is.

— „Édes, lelkem Lajosom! (Hahaha!

. . .) Oh, istenem, ön beteg! . . . Csodálkoz-
tam is, hogy nem látogat meg. Milyen szí-
vesen mennék, hogy gondozzam, ápoljam!
De ez, ugy-e, lelkem, még nem lehet?
Mennyire fáj, hogy nem láthatom! Nem
sértem meg, nemde, ha hűséges öreg cse-
lédemet felajánlva, rendelkezése alá bo-
csátom? (Hahaha! . . .) Ő helyettem gon-
dozni és ápolni fogja önt. És, ugy-e bár,
azzal sem sértem meg, ha az én kedves be-
tegemnek holmi csekélyeségeket küldök?
A téstákat magam csináltam, a sülteket
magam sütöttem; a dunsztok, az izek, a be-
főttek mind a magam készítményei; a bo-
rokot a papa szőlőjéből még hatvanhétben
szüreteltük; én is ott voltam, szedtem én is.
. . . Használja, drága betegem, jóízűleg!
Ezek tán tisztábbak, mint a vendéglői kony-
hák kotyvalékai, s tán izetesebbek is.

Tudósítson állapotáról, édes lelkem,
drága Lajosom! Izen Máriskóval együtt
imádkozni fogok felgyógyulásáért . . . Papa
is gyengélkedik, azért nem látogathatja
meg, édes lelkem! . . . Két drága bete-
gem! . . . Gyógyuljon fel, lelkem! S jöj-
on

mentől hamarabb! Oh, hogy várom! Minden
éjjel magával álmodom, lelkem! . . . Olyan
furesen álmodtam az éjjel! Még Máriskó-
nak sem mondtam el! . . .

Kedves, drága betegem! Engedje,
hogy legalább ebben a levélben megcsókol-
hassam . . .

Édes epedéssel

epedő

Pepije.”

— Hahaha! . . . Mekkora tévedés! . . .
Beh furesa! Zavary, kezdlek irigyelni. Mi-
lyen remekül néznek ki ezek a palaczkok!
Lássuk . . . Nagyszerű! Hát ez az özpecse-
nye? . . . Remek! De ez a sashegyi . . .
Pompás! Hát ez a kappan? . . . Nagyszerű!
S ezek a tésták . . . Soha sem ettem ilyen
finom téstát! De ez a tokaji! . . . Isteni!
Ennek a dunsztoknak pedig (az üvegből jó-
kora mennyiséget hajt fel) gyönyörű ize
van! . . . Zavary, kezdlek irigyelni . . . (S
aztán kalán hiányában belemarkol az izbe s
a befőttbe is.) Kitiűnő! . . . Hanem ez az
egri? . . . Valami nagyszerű; no de ez a
sashegyi . . . sem áll hátrább! . . . Hahaha!
És aztán így csak izelgeti, kóstol-
gatja, mig nem végre az öt palaczkból egy
már csak . . . üveg s nemsokára csak . . .
üvegdarab.

— A Jupiterit! Hogy nincs itt az a
lelkem jó öreg asszony! Megcsókolnám! . . .
A fáját! Zavary helyett — — — én élek
élek jól. No de neki is küldök, hiszen öt

illeti . . . Mekkora tévedés! Derék asszony
az az öreg asszony . . . Hehe! Haha! . . .

Összeesomagolja a kedves „csekélyse-
geket”, lehetőleg sértetlenekké idomítja s
aztán eredeti rendeltetésük helyére, Zava-
ryhoz küldi. Nemsokára maga is indul,
hogy szokott látogatását megtegye.

Ütközben egész véletlenül összetalál-
kozik a váltótörvényszék tárgyalásáról jövő
Vielgeldcieherrel s köztük ilyen párbeszéd
keletkezik:

— Ah, alázatos szolgálja, kedves Bor-
sos ur, alázatos szolgálja!

— Alázatos szolgálja, tisztelt Vielgeldcie-
her ur.

— Beh jó kedve van, kedves Bor-
sos ur!

— Minek busulna a magyar, tisztelt
Vielgeldcieher ur?!

— Hát mikor lesz még szerencsénk,
kedves Borsos ur?

— A mikor épen tetszik, tisztelt Viel-
geldcieher ur.

— Igen fogunk örülni, kedves Borsos
ur, igen fogunk —!

— De magunk is, tisztelt —

— Egészségesek a kedves szülői, ked-
ves Borsos ur?

— Hál’ Istennek, tisztelt Vielgeldcie-
her ur!

— És nem lehetnének szerencsések

kott. Az indítvány ellen szavaztak Tisza, Pauler s Ráday miniszterek is. A többi miniszterek nem szavaztak.

Sz. 38.—1883.
gazdasági egyes.

Jegyzőkönyv

a csikmegyei gazdasági egyesület igazgató választmányának 1883. év febr. hó 28-án Bece Antal egyesületi elnök elnöksége alatt tartott üléséről.

Jelen vannak: Mikó Bálint, Márton Ferencz, Imets F. Jákó, Székely Endre, Fodor Ignác, Deák Ignác, Cziko Sándor, Bara János, Koncz István és Nagy Imre titkár.

1. Elnök megnyitván a gyűlést, olvastatik a nmgu. földművelési miniszteriumnak idei jan. 19-ről 76. sz. a. kelt és egyesületünknek megküldött, a magyar korona területén levő vasutak által jövőre szedendő fertőtlenítési illetékek szabályozása iránt kiadott rendelete.

Miután megyénk területén, fájdalom, semmiféle vasut és vasutigazgatóság nincs, melyek irányában a magas rendelet érvényesítése figyelmünk tárgyát képezhetné: a rendelet tudomásul vétetni határozattatik.

2. Olvastatik a nmgu. földművelési miniszter urnak idei febr. 6-ról 5831. szám alatt a tejszövetkezetek megalakítása iránti leirata, melyben értesíti egyesületünket, hogy a tejszövetkezetek megalakítása végett Egan Edét alkalmazta és megbizta, hogy az országban a gazdáknak tejgazdaságok berendezése és tejszövetkezetek alakítása körül a szükséges utmutatásokat megadja s őket a tejgazdaság felkarolására és szövetkezetek alakítására buzdítsa, mely szolgálataiért az egyes gazdától semmi nemű díjazást nem fogadhat el.

A leirat az egyesületi közlönyben a a gazdaközönség tudomására hozatik s Egan Ede miniszteri megbízottnak egyesületünk területén leendő ez irányú működését igazgató választmányunk készséggel fogja támogatni. E mellett igazgató választmányunk a kérdést a maga részéről is fontosnak, nagyobb horderejűnek tartván, Mikó Bálint főispán ő méltósága elnöksége alatt Imets F. Jákó, Székely Endre, Deák Ignác és Nagy Imre személyében egy bizottságot küld ki, kik Madár Mihály gazdasági iskolai igazgatót, mint szakértőt meghíván, egy tejszövetkezet felállítását, illetőleg a tej értékesítésének szükséges módozatait megyei viszonyaink szerint megállapítván, megállapodásukról az igazgató választmányának jelentést tegyenek.

3. Olvastatik az 1883-ra szóló költségvetés tervezete, mely szerint bevétel czímén előirányozva van 1883-ra 3434 frt 07 kr, kiadás czímén pedig ugyanennyi.

A költségvetés általában és pontonként tárgyalván, a tett módosítások értelmében általában és részleteiben elfogadtatik s így a közgyűlés elé terjesztése elhatározattatik s elnökség megbizatik, hogy a költségvetésben a nmgu. földművelési miniszteriumtól remélendő 2000 frt segélyösszeg megadása iránt a kérvényt minél előbb oda terjessze föl. Egyuttal az előbbi pontban említett bizottság azzal is megbizatik, hogy a titkári állomás állandósítása és rendszeresítése iránt javaslatot terjesszen a választmány elé.

4. Titkár előterjeszti a vidéki gazdakörök felállítására tárgyában készített utasítást és alapszabálytervezetet.

A javaslat általában elfogadtatván, annak részletes átvizsgálására Székely Endre elnöksége alatt Cziko Sándor és Deák Ignác személyében egy bizottság küldetik ki: azon utasítással, hogy a választmány jövő ülésén jelentéseket előterjesszék.

(Folytatása következik.)

Levelezés.

Gyergyó-Ditró, 1883. febr. 25.

(Puskás Ferencz temetése.)

Ditró község nagy halottjának Puskás Ferencznek febr. hó 24-én délután volt temetése.

A temetés napjának délelőttjén a különböző testületek helyezték koszorúikat a nemes halott ravatalára. A diitói községi képviselőtestület élén Siklody Péter közs. bíróval jelent meg elsőnek és adta át a gyönyörű koszorút, melynek hosszú fehér selyemszalagján a felirat volt: „Legelső polgárának, Puskás Ferencznek, a gyászoló község”; ezután megjelentek Lázár János köri gazda vezetésével a diitói olvasókör tagjai (mely körnek Puskás Ferencz érdemes elnöke volt), kik a valóban csinos kiállítású fehér selyemszalagon a feliratu: „Felejtethlen Elnökének, Puskás Ferencznek az Olvasókör”, a koszorújukat a ravatalra helyezték; majd a borszéki fűrdő tisztikara adott kifejezést részvétének „Üzlet tisztikara, Elnökének” feliratu csinos koszorújával; végül a fűrdő-bizottmány, melynek a boldogult fíradhatatlan elnöke vala, díszes koszoruját ilyen felirattal: „Fűrdő-bizottmány Puskás Ferencz emlékének 1883.” nyújtá át.

A temetési szertartás délután 3 órakor vette kezdetét. A temetési szertartást Gyergyónak összes papsága végezte, élén Salamon Alajos diitói főesperes s Betegh Imre remetei alesperessel. A nagy halott beszentelése után Benkő Pál kilyénfalvi plebános ur, ki a boldogultnak benső barátja volt, ki életét — úgy szólván — pont-

ról pontra igen jól ismeri, tartott a megholt felett nagyszabású, hangulatteljes beszédet. Az érdemes, igaz magyar plebános ur ezen alapondatból kiindulva: „Az igaz megmarad az emlékezetben örökké”, rövid bevezetés után áttért Puskás Ferencz érdemeinek festésére. A szónok felhozott a bibliából, a hazai történetből nagy példákat, nagy embereket, kiknek emléke, mint igazaké, korunkig s ezentul is fennmarad. Jellemezte Puskás Ferenczet, mint nagy hazafit, ki az egész világ történelmében páratlan függetlenségi harcunkban 1848-49-ben igen tevékeny szerepet játszott, ki számos és hosszú üldöztetésnek volt kitéve, mert a szent ügynek erős, tántoríthatlan bajnoka volt s így, mint valóban igaz hazafi emléke, örökké fennmarad.

A függetlenségi harcot követő üldöztetési korszakból felhozta a szónok azon jelenetet is, hogy midőn ő — a szónok — plebános volt, hozzá egykor egy boeskorba, harisnyába s gyergyói czondrába felöltözött egyén lépett be, ki levelet adott át neki. E levélből tudta meg a szónok, hogy az előtte álló czondrás egyén nem más, mint Puskás Ferencz, az üldözött hazafi.

Ezóta tanulta meg tisztelni, szeretni őt. De tovább menve a beszédben, jellemezte a szónok a boldogultat, mint Csikszék volt alispánját, mint Ditró községének tevékeny bölcseit, a közügyek lankadatlan harcosát, kit a feledés fátyola nem fog borítani. Felemlítette, mily gondos családátya volt, ki arra törekvők, hogy ezen édes hazának, ha nem is magas polezon diszelgő, de hű s a hazát forrón szerető gyermekeket neveljen s mint igaz s gondos család-átjának, emléke is a gyászoló özvegy s gyermekei szívében fennmarad. S midőn a szónok így bebizonyította, hogy a megboldogultnak, mint igaznak emléke fennmarad, mellőzve a szokott bucsuztatást, inté az összegyűlt gyászközönséget amaz isteni végzésre, ama közös sorsra: a halálra, melynek mindenki kivétel nélkül alá van vetve.

A beszéd végeztével a gyászmenet megindult. Ha azt mondom, hogy Gyergyó még nem látott ily temetést, nem állítok valótlan. Beláthatlan nép volt jelen. Csikból megjelentek: Madár Imre megyei főjegyző s Mikó Árpád aljegyző, Gyergyóból az összes papság, Gyergyó községeiből nagyszámú közönség, Ditró községének kicsinyje-nagyja.

A gyászmenetet a templom zászlói után a férfiközönség (a nem testületek tagjai) nyitotta meg, ezután következtek az iparos-egylet tagjai saját zászlójukkal, majd a helybeli olvasókör tagjai, a tanítótestület, a diitói és szárhelyi községi képviselőtestület, borszéki tisztikar, fűrdő-bizottság, az idegenek, azután a szertartást végző

papok és kántorok, kik után a hat gyertyavívó által körözött s négy ló által vont gyászkocsin a koszorúkkal feldíszített korporsóban a boldogult, ezután a mélyen kesergő gyászoló család, majd a „Mária-társulat” saját zászlója alatt, végül a nőközönség. Felemlítjük a diitói kereskedők azon tapintatos eljárását, hogy a temetés idejére kereskedéseiket bezárták.

Szeles, hideg s borongós idő volt, hű társa a keblekben dúló érzelmeknek, a közönség nagy része azonban a hideg idő dacára, a nagy halottat kikísérte az örök nyugalom helyére. Felkiálthatunk a nagy költővel: „Elment visszajöhetetlenül, bár érette egész nemzet epedne is”; de megmarad közöttünk emléke, mert „In memoria a eterna permanet justus”, az igaz megmarad örökké az emlékezetben.

Dr. Kellemen Károly.

Irodalom.

Csik-Szeredától Kézdi-Vásárhelyig.

Molnár Györgytől.

(Mutatvány szírzőnek most megjelent „Világos után” című könyvéből.)

(Folytatás.)

Tusnádra zene sem kell, pótolja ezt az Olt vize, mely más akkordokban és instrumentációban zenél, énekel a völgyben, a part mellett és egészen más, teljesebb összhanggal, bájosabb melódiákban hangzik a hegyoldal, a hegytetőn!

Ötöd ször — a csodával határos Büdös barlanghoz vezető utat kényelmesebb, könnyebben megközelíthetővé kellene tenni, ott fabódékat, nyughelyeket építeni a kirándulók kényelmére.

Nincs olyan panorama széles e világon, mint a Büdös barlang tetejéről! Aztán mily hathatós gyógyereje e kénköves barlang a legidültebb köcsvényes bajok és nyomorékokra is! Mennyi, oh mennyi áldás a természetől e hegyek közt e völgyekben, és az „ember” nem bírja fölhasználni, kiaknázni.

Félő, hogy a mikor fölismerik majdan e sokféle kincses helyeket, már nem a derék szegény székely nép lesz az ur e most sovány, sivár, de egykor paradicsommá emelkedő völgyek-hegyek fölött!

Bár ne így lenne, bár ne következne ez be, mert jóra valóbb, választottabb nép nem jöhet utánok széles e világból!

Attila hagyta őket itt irmag gyanánt de az anyaország nem volt jó kertész, hogy ebből szedett és vetett volna zsíros földjébe a rácz mag helyett!

A tusnádi pár nap után Seps-Szt.-Györgyre rándult kántor Gysuzi, hol Béneyi igazgatása alatt négy vendégjátékot adott.

holnapután, vasárnap, ebédre? Igen fogunk —!

— Köszönöm, igen örvendek, édes Vielgeldcieher ur, köszönöm.

— Tehát elvárjuk, kedves Borsos ur. Betti igen fog —!

— Oh, üdvözlöm a kedves Betti kisasszonyt.

— Köszönöm, kedves Borsos ur, köszönöm, igen örvendek.

— Alázolgája, édes Vielgeldcieher ur.

— Alázatos szolgája, kedves Borsos ur, alázatos szolgája! ...

Zavaryhoz érve, Borsos koczog az ajtón; belülről teletömött száj dümmögi:

— Szszsz — — — abad!

Borsos belép s gyöngyöző jó kedvében imígyen szól a harapó, rágó, nyelő Zavaryhoz:

— Ah, igen, igen, igen örvendek a jó étvágynak!

Mire a másik, a száját félnémává tett sült falatot előbb lenyelvén, a lehető legünnepélyesebb, a lehető legkomolyabb s a lehető leghálásabb hangon szól látogató és jókedvű barátjához:

— Megleptél, barátom. Gyöngédséged, a mit —

— Hahaha ...

— Igen, gyöngeséged, a mit ezen —

— Hahahaha ...

— De mit nevetsz? Légy meggyőződve —

— Ellenkezőleg, hahaha... te légy...

— Nem értlek!

— Mindjárt hehe... Kell-e egy öreg asszony?

— Te bolondozol!

— Hát akarod-e, hogy — hehe... efféle kedves „csékélyiségeket” —?

— Nem értlek!

— S hogy aztán, hahaha... imádkozzanak is éretted?

— Te bolondozol.

— Nem én; inkább Pepi. Haha...

— Mit mondasz? Pepi?

— Igen, hehe... Pepi! És nemcsak ezeket a kedves „csékélyiségeket”, hanem nesze, ezt a levelet is...

— S csakugyan ő küldte?

— Olvasd el a levelet, hahaha... Csupa kaczagás, akarom mondani: csupa boldogság... hehe...

Zavary elolvassa.

S aztán ketten kacagnak.

— De hát hogyan kerültek ezek tehozad?

— Egy kedves öreg asszony hozta.

— A Máriskó?

— Tán úgy híjják.

— De hát miért nem hozta ide.

— Ő tudja.

— Bizonyosan összetévesztette a lakásunkat.

— Mondtam én is ilyesmit neki.

— Pedig a vén számár többször járt már hozzám, mikor a regényeket haza hozta.

— Furcsa!

— De hát azóta könnyen elfeledhette a vén számár.

— Könnyen a — kedves!

— De hát miért vitte épen hozzád?

— Tőle talán én is kérdeztem efelét.

— Járt vagy egyszer hozzád?

— Eddig soha...

— Nagyon különös!

— Nagyon furcsa...

— A vén számár!

— A — lellem...

— Különb ez csak tévedés!

— Persze, hogy tévedés. Szót sem érdemel...

— De pompás egy valami ez az őz! Ettől valaha ilyet? Én soha... Ez a kap-

pan!... De hát egyél! Milyen finom tésták! Csupa guszthus... S épen az én téstáim, a miket különösen szeretek...

— Mekkora figyelem!

— De hát egyél, kérlek; élj jól te

is... De ni, úgy látszik, a vén Máriskó közben megkostólgatta... Négy palaczk: egri, tokaji, budai, neszmélyi... Milyen fekete palaczkok!... „Hatvanhétben szüreteltük a papa szőlőjéből”... Kijavítom: „a papánk” szőlőjéből!... Tölts, kérlek!

Töltnék, fálnak, koczintnak, isznak.

— De mihelyt vége lesz a lakodalmi ceremóniának, elcsapom azt a vén számarat.

— Nem érdemli meg a — kedves...

— Hogyne, kérlek!

— Pepivel még azelőtt megdorgáltatom.

— Kár volna a — lelketem!

Töltnék, fálnak, koczintnak, isznak.

— Hogyne, kérlek! Mekkora ügyetlenség!

— Kár volna! — szabadul ki a hang

Borsosnak téstával tömött szájából.

— A bugyuta! — nyugtalanodik az izes üveggel foglalkozó Zavary.

— A -- lellem! — veti oda a befőt-

ben matató Borsos.

— Roppant együgyűség! — szól a téstárágó Zavary.

— Roppant kedvesség! — mézeli a szót az izelő Borsos.

(Folytatása köv.)

Sepsi-Szt.-György csinos kis városa Háromszéknek, a székelyek Kanaán földjének, melyet a Nemere hegység fagyasztó szele gyakran tesz tönkre.

A székely városok közt ez a legrendezettebb s legtisztább város; a modern haladás, a civilizáció bélyegét viseli magán bensőleg úgy, mint külsőleg; magásra törekvő város és erősen kapaszkodik is mindenben előre, a mi ma a művelt várost jelenti.

Fényes disztermében, mely nagy és tágas, az elegáns közönség olyan benyomást tesz a nézőre, mint valami fővárosi közönség.

Közelében Előpataka van, mely szintén híres fürdőhely, de úgy látszik, Tusnádtárszárnyalta már is, mely Sepsi-Szt.-György-hez szintén közel van.

A kis város közönsége nyáron át folyton a két nagy fürdőn keres pihenést, ide tehát kár a színészetnek nyáron bevetődni és legjobb, ha szeptember közepén megy bele színtársulat.

Othello és a Shakspeare-i jelenetekből összeállított előadásra nagy közönség volt, még Előpatakáról is többen bejöttek a városba e két estére.

Kitűnően szervezett műkedvelő társulat van Sepsi-Szt.-Györgyön, melynek lelke és valódi művész tagja Málk József né volt, a „Nemere” derék szerkesztőjének és a városi iskolák tudós igazgatójának kedves ember, nagy műbarát neje, kit fájdalom ezután az ősz, még igen is korán, a sirba vitt.

A sepsi-szt.-györgyi társadalom sokat veszített e szelemes művest ifjú nő elhunytával, de a magyar vándor-színészet is, melynek oly nagy pártfogója volt.

(Folytatása köv.)

Felszólítás.

„Egy fürdőidény Borszákon” című műven kikerült a sajtó alól, szétküldése megkezdett.

Felkérem mindazokat, a kik aláírási iverket elfogadni szívesek voltak, hogy azokat az aláírt példányok megküldhetése végett hozzám lehetőleg azonnal beküldeni kegyeskedjenek.

Új megrendelések nálam 1 frt 50 kr beküldése mellett eszközölhetők.

Tordán, 1883. márczius 1-én.

Moldován Gergely.

Mindenféle.

— Azon t. olvasóinkat, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak f. évi márczius hó végéig leendő beküldésére.

— A Kézdi-Vásárhely tulajdonát képező „Juhos” és „Keckés” haszonbérlei, kászoni Fekete György és társai, 600 kecske számára roppant mennyiségű fát vágatnak le és a tulajdonos városnak nagy kárt okoztak. Kíváncsiak vagyunk, hogy miképp kárpótolja a város magát.

— Hajnódné Anikónak lejárt. Deményháza-ról megbízható kézből a következő tudósítást vettük: „Tekintetes szerkesztő ur! A József főherceg öz fensége házához kijelölt dajkát illetőleg a „Székelyföld”-ben megjelent hírekkel szemben értesitem a tekintetes szerkesztőséget miszerint „Bekecs alatt, Nyárad terén” az ugynevezett „Szentföldön” fekvő deményházi elsőrendű gazda Kovács Lajos neje, Kovács Eszter van kiszemelve a születendő főhercegi sarjadék leendő dajkájul s néhány nap óta M.-Vásárhelyre be van szállítva és ott várja a bekövetkező szülés örömhírét. Alcsuthról, hogy aztán nevezetes feladatának megoldása végett oda menjen!” Eddig van a tudósítás. Tehát ezután Kovács Eszterről kell olyan szép nótákat zengedezni, a milyenek eddig Hajnódné Anikóról a lapokban szóltak. Anikó szomorán fogadja a hírt, de azért nem szókik a kutba bánatában. Megnyugszik babérain, hogy híres asszonyt csináltak belőle az újságok. Az ilyen bánatokat „többel felejtji”.

— A kézdivásárhelyi jótékony nőegylet f. hó 27-én thea-estélyt rendezett, mely minden tekintetben fényesen sikerült s a

buzgó és fáradhatlan rendezők, Török Bálintné és Dobál Pepi urhölgyek, teljesen meg lehettek elégedve a nagyszerű eredménynyel, melyet ezen este felmutat. Az összes bevétel 72 frt s így a legtöbb minden eddigi estélyek jövedelmei között. A zeneszakosztály nyitotta meg a műsort s a felvett 4 darabot közkívánatra még egygyel meg kellett toldania. Az előadott szebbnél szebb darabok mindenike zajos tapsokat aratott. Csakugyan a zenede teljesen méltó is a rokonszenv azon jeleire, melyekkel a közönség minden alkalommal kitünteti, mert azon szíves készség, melylyel a közügyeket szolgálja s az a nemes törekvés, melylyel magát napról napra tökéletesíteni igyekszik, egyaránt dícséretet érdemel. Altorjai Szentpéteri Mariska k. a. és Vajna Károly ur kitűnő szavatai szintén általános tetszésben részesültek. — 10 óra-kor kezdetét vevő a tánc s daczára a hely szűkének, széles jó kedvvel folyt egész éjfél-ig. Ekkor megnyiták a szomszéd terem szárnyas ajtóit s egy csoport bájos hölgy, mint egy tündérsereg, lép el a termet, mindenfelé kínálgatva a párolgó illatos theát, s a szép kezek által nyújtott s bájos pillantásokkal fűszerezett italnak volt is ám kelete. A szomszéd szobában felállított „thea-gyár” alig volt képes a keresletet előállítani. Alig szállott el a thea illata, kezdetét vevő a tombola. Több érdekes tárgy sorsolatott ki. Még egy néhány tüzes csárdás s a közönség oszlani kezdett. Egy kis töredék, nem tudván megbarátkozni azon gondolatlalt, hogy egy ily pompás multság ily hamar véget érjen, még tovább is ott maradt s reggel 1¹/₆ óráig táncolt.

— A „Marosvidék” szerkesztőjét súlyos csapás érte. Neje Pajna Nina életének 28-ik, boldog házasságának 9-ik évében folyó évi febr. 28-án reggel 5 órakor, hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. Nyugodjék békében!

— Egy kis statistika. A Háromszék-megye területén levő bíróságoknál a múlt 1882-ik évben 345 egyén lett becsületsértésért elítélve, a mi — tekintve, hogy a minden egyéb büntettek s vétségekért elítéltek száma 858 s így alig több, mint kétszer annyi — arról tanuskodik, hogy a jó székely nép a régi „szókimondó” természetét nem tudja megtagadni. Érdekesebb azonban ebben az, hogy a 345 egyén között 171 nő s az összes elítélt nők száma 258 lévén, ez azt mutatja, hogy székely asszonyaink nyelve nem igen van a szájjadláshoz ragadva, hanem ha neki zudul, magát el nem hagyja, kivált ha azt is tekintetbe vesszük, hogy a becsületsértések 90 százaléka kölcsönös becsületsértés volt. Megemlítésre méltó még az is, hogy az elítélt nők között 7 néni ke a 60 éven felül volt s hogy a legnagyobb percentszt az özvegy asszonyok szolgáltatták, kiknek száma 44.

— A csiksomlyói nőegylet f. hó 27-én sikerült fillérestélyt rendezett. Rendezők voltak: Jakab Antalné és Dimény Tini. Szín-előadás is volt. Fodor Anna, Miklósi Anna és Kónya Gyula adták elő Bereczik Árpád „Egy szelleműs hölgy” című 1 felvonásos vígjátékát. Az előadás kitűnően sikerült. Az estélyen sokan voltak. Jelen volt Mikó Bálint főispán ő méltósága, Madár Imre főjegyző stb.

— Farkasok jártak a napokban Kézdi-Vásárhelyt Kolonics I. udvarán s egy malacot felfalatozván, odább állottak. Másnap éjjel is ellátogattak az ordások K. I. udvarára, ezuttal azonban zsákmány nélkül távoztak.

— Marosvásárhelyről írja levelezőnk, hogy az évek óta minden évben farsang után a bójtben hetenkint rendezni szokott jótékonycélu „fillérestélyek” 30 kros belépti díjjal febr. 24-én kezdték el vették és pedig a fillérestélyek eddigi jó hírnevét még fokozó szép eredménnyel. A „fillérestély” programja oly érdekesen volt egybeállítva, s a műsor minden egyes darabja oly szépen sikerült, hogy a közönség el volt ragadtatva a buzgó nőegyleti rendező bizottság és elnöknője Illy és Károlyné, szül. Ballagi Jozsefa ügyességén, hogy ily kitűnő erők közreműködését meg-

nyernie, sok fáradsággal és utánajárással sikerült. A műsort a ref. főtanodai ifjuság zenekara elismeréseméltó szabotossággal nyitotta meg. Schönstein-né Kövessi Sarolta Gyulai Pálnak „A hű leány” című költeményét, majd az ujjázásokra Dóczy „Csók”-ját nagy hatással szavaltta. A „Schubert-quintett” bármely hangverseny programjában helyet foglalhatott volna, oly szépen sikerült. Lénárt József tanár szellemes felolvasása „társadalmunk köréből” még a nőknek is tetszett, habár hibáikat s fényűzésüket ostromozta. Az est fénypontját Tompa Gyula kir. közjegyző bájos fiatal nejeének gyönyörű éneke képezte. Magyar népdalai gyűjtöttak, hatottak s a közönség oly frenetikus tapsviharban tört ki, minő a „Transsylvania” disztermében nem igen volt még hallható. 3—4-szer ujjázták, s az sem volt elég. A közönség még mindig hallani akarta volna. A tánczene megkezdésével lehetett csak az ujjázásokat lecsillapítani. A táncmulatságban 70 pár vett részt. A bevétel a 30 kros bevételekből 160 frtot tett, a mi a helyi nőegylet és székely árvaalányház között egyenlően fog megosztatni. Köszönet és elismerés a rendezőknek és a közreműködőknek!

— Erős ital. K. faluban egy kedélyességéről ismert urhoz hívták a járás-orvost. A patiens abban a fátális bajban kezdett volt szenvedni, hogy keze rettenetesen rezgett s így borzadással és szomorúan észlelte magán az írási művészet rohamos sülyedését. F. urnak gyengéjét a járási orvos már ismervén, kijelentette, hogy ha le nem mond arról a nagymérvű borivásról: nem csak keze, de még lába, szóval mindene reszketőssé válik s rövid idő alatt a guta is megütheti. F. ur elcsüggedve kérdi az orvost: „Hát ugyan, orvos ur, mit kell innom, ha nem bort?” Orvos: „Jó tiszta friss vizet.” F. ur: „Már bocsánatot kérek az orvos urtól, de oly erős italt, a mely gátat, partot elszakgat s városokat tönkre tud tenni, nem iszom.”

— Tűz. Nem régebben érdekes tűz volt Barátosnak Telek felőli határán. A Barátosra bébiró gazdákat, kik a szomszéd községekben laknak, egyelőre nagy zavarba s rémületbe hozta a roppant lángtenger, mert mindenki azt gondolta, hogy a község van a lángok alatt; azonban csak egy néhány kazal szalma esett a lángok marta-lékává.

— Köszönetnyilvánítás. Kedves kötele-séget teljesítünk, midőn a közművelődési egyesület t. zeneszakosztályának, Szentpéteri Mariska urhölgynek, Vajna Károly urnak, valamint Dobay János theamester, Hosszu Béla és Rákosi József pincér urnaknak, ugyszintén a thea kiszolgálásával és a tombolák elárusításával fáradozott t. urhölgyeknek és urnaknak lelkes közreműködésükért tiszteletteljes köszönetet mondunk. K.-Vásárhelyt, 1883. márcz. 1. A jótékony nőegylet 1883. febr. 27-én tartott theaestélyének rendezői: Török Bálintné és Dobál Pepi.

— Nyilvános számadás. A zágoni jótékony nőegylet folyó hó 24-én t. t. Szörcei Vinczéne urnó, mint háziasszony és Bartha Janka s Mirtse Berta urhölgyek, mint házi kisasszonyok buzgó és fáradhatlan közreműködése mellett az orbajirási Veres kereszt fiók-egylet javára fillérestélyt volt szíves rendezni, melynek tiszta jövedelme főkegyeletünk pénztárát 34 frt 11 krral gyarapította. Összes bevétel volt: 43 frt 77 kr, kiadás 9 frt 66 kr, ehhez járult rendes belépti díjban 34 frt 60 kr, felülfizetésekben 4 frt 40 kr, névtelen fizetésben 50 kr és a háziasszony által aján-dékozott s a házi leányok kedves kínálata folytán jó árban elkelt virágcsokrok jövedelme 4 frt 27 kr. Felülfizettek: Dr. Barabás Albert 20 kr, Bartha Károlyné 20 kr, Beczási Kristóf 60 kr, Bede János 20 kr, Biró Gyula 20 kr, Deák Domokos 20 kr, Földes Bálint 20 kr, Galló Dénes és neje 40 kr, Gál János 20 kr, Fekete Károly 20 kr, Hollaky Attila 60 kr, Imreh János 10 kr, Mirtse Ferenczné 20 kr, Szörcei Vincze 20 kr és Szöcs Boldizsár 80 kr, összesen 4 frt 40 kr. Fogadja a tisztelt nőegylet szíves pártfogásáért s közreműködő buzgó tagjai a czél sikerdus elérésére tett önfeláldozó munkásságukért a szenvedő emberiség nevében halás köszönetünket. Kóvásnán, 1883. febr. 26. Az orbajirási veres kereszt-egylet választmánya.

K.-Vásárhely, 1883. márcz. 2.

Kedves szerkesztő barátom!

Engedd meg, hogy szóljak hozzá én is ahoz a vitriolos vadászathoz, mert szép emlékek, meg tanulmányok fűznek hozzá; hadd mondjak el egyet-mást magam is róla.

Megtörtént biz' az úgy, a hogy le volt írva lapotok 17-ik számában, azzal a kevés különbséggel, hogy — bár a vitriol nagy szerepet játszott — volt ott „füstölő” is s tulajdonképen erre lett bázizozva a medve megölése.

Történt pedig úgy, hogy az én dupla-puskás jó barátom már hajnalban, mikor elindultunk, kérdezősködni kezdett, hogy hát annak a bizonyos füstölőnek biztos-e a hatása? vajjon elájul-e a füstjétől a toportyánféreg, s csendes ájulása meddig tarthat? stb. Mire én bevalóttam, hogy hát biz' az új találmány, nem tudom biztosan, de hiszem, legalább annyit hiszek benne, mint a „vasfű” erejében.

Ezen nyilatkozatom, úgy vettem észre, nagyon gondolkodóba ejtette az én dupla-puskás fiatal barátomat s már ama nevezetes csütnél, melynek felépítése ellen az illető érdekelt felek azt hozták föl indokul, hogy azért nem engedélyezhető, mert — közel lévőén a temető — csépléskor a halottak nyugalma zavarva lesz, hát — mondom — már annál a csütnél el kezdette az én duplapuskás barátom emlegetni, hogy bizony kár is volt elindulni, neki kedve sem igen van, mert holnap falu gyűlésébe kellene mennie stb.

Értettem, de nem akartam.

Mikor a sárfalvi „Felfűlő”-höz értünk, társam megint felvetette a füstölő ügyét, faggatott, kérdezett, hogy s mint lesz hát azzal a füstölővel, míg végre kirukkoltam, hogy biz' itt minden a puszkára lesz bízva, mert ha a maczkó történetesen jól talált lakni vaczkorral, meg makkal (a mi tél idején nagyon is könnyen megtörténhetik) hát épen az ellenkező hatása lesz a füstölőnek, t. i. még jobban megvadul tőle s akkor hadd szóljon az a dupla!

De már erre vettem észre, hogy az első ülés kezd kettőnknek szűk lenni.

E közben el kezdett a hó is sűrűen hullani s az én öreg barátom is kezdte emlegetni, hogy nagyon hull a hó, ilyenkor a havason nyakig esünk a hóba, menni sem lehet, s több ilyen okokból kiindulva, végre kirukkolt vele, hogy nem lenne-e jó megtérni? Persze én reá bízam s kijelentettem, hogy beleegyezem mindenbe, mire a mi francia kocsisunk mellett ülő vitéz megint beleszóltott: „Biz' a jó lesz, ilyen időben nem lehet vadászni.” „Térjünk meg!” — lön az egyhangu határozat, melyet én készséggel szentesítettem már azon oknál fogva is, mert a csütörtökön reggel felhuzott lackcipőt és pantalon nem láttam alkalmasnak a havason való vadászatra, mivel én biz' azt a lábamon felejtettem volt pénteken hajnalig (az indulásig), hogy el ne késsem a híres vadászatról véletlenül. No meg, ha a dupla puska retiráde-ot ajánl, hát mit szóljak én az én assafoztidás meg sulfuros keverékkel a dologhoz?

A mi pedig a vitriolt illeti, hát biz' azt mi azért vittük, hogy mikor az a híres füstölő megtette a hatását, a vitriolt öntsük a szeme közé a maczkónak, nehogy idő előtt felébredve, meglássa, merre futunk, vagy helyesebben mondva, ne lásson utánunk futni.

Igy történt s nem másképp.

Mi tehát Nyujtódon megtérve, haza jöttünk.

Kettő azonban tudok s ezt, édes szerkesztőm, mondj is meg a te ifjú kopasz tudósító barátodnak:

1-ször: hogy mi medvevadászaton lovat nem löttünk, se farkas helyett kuvaszt; 2-ször: hogy az akkor lehullott hónap a levét valaki megissza még.

Öszinte barátod:

J. G.

Szerkesztői izenetek.

J. G. urnak Kézdi-Vásárhelyt. Ritka öszintességgel írt érdekes levelet kívánságod szerint ezennel átadjuk a nyilvánosságnak. Szíves üdvözlét!

F. J. Jenőfalva. Köszönjük. Minél többször keressen fel. Válogatunk mi belőlük. A tanítók e tekintetben legtöbbet tehetnek, mert ők a nép közt s kivált annak gyermekei közt élnek. A gyermekektől is sokat el lehet ismerni. A gazdasági szerszámok és mester-szerszámok nevei gyűjtését is különösen ajánlom figyelmébe.

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre. Dr. Kádebő Ferencz, Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Nyílt tér.)*

Viszon- és végválasz Molnár Józsiás urnak.

Uram! Ön a „Székelyföld“ idei 16-ik számában szörnyen haragszik, hogy én ugyanezen lap 15-ik számában a zene-szakosztály f. évi február hó 17-én tartott estélyéről hozott tudósításomban egy sub rosa megsugtam Önnek, hogy jövőre szíveskedjék, midőn valamely testület vagy magános egyén a programmban megjelölt funkciót végez, a hangos beszédétől őrizkedni, mert ez zavarólag hat a közönségre és működőkre egyaránt. Ugy látszik, hogy Ön ezen kijelentésem által nagyon is találva érezte magát s ezen megjegyzésem a fent jelzett számú lapban „rágalom“-nak szíveskedik nagy kegyesen deklarálni.

Vagy talán elfeledte volna már azon körülményt, midőn egyik működő tag Ön-höz fordulva, ezeket mondá: „Itt oly nagyon beszélnek; minek ide ének, ha meg sem hallgatják?“ Ön, lelkem jó uram, megértvén eme célzást, gyermekies zavartsággal erre ezt mondá: „Hiszen hallgatjuk!“ Történt pedig ezen hangos — hogy ne mondjam tulkiabálás — beszélgetése a terem bejáratí főajtósarkánál, a hol bizonyosan az Ön által nem régiben föltalált új üstökös megjelenési idejét adta elő nagy enthusiasmussal.

És ez történt épen akkor, mikor egy testület funkcióját végezte.

Felteszem Önről, ki élénk fantasziával bir, hogy ezen actust nem feledte el ily hamar. Ennyit annak bebizonyítására, hogy a mit irtam, nem volt „rágalom“. Ezen állítását tehát ezennel visszautasítom.

A mi továbbá válaszában azon passusát illeti, hogy ki jogosított föl engem arra, hogy ítélek, bíráljak, erre nézve meg-sugom Önnek, — ha nem tudná — hogy a sajtónak meg van adva azon jog, miszerint a nyilvánosan működő személyek fölött mindig bírálhat és ítéltet, ebben őt még

*) E rovat alatt megjelent közleményekért előlétséget nem vállal a szerk.

Ön sem akadályozhatja meg. Vagy talán azt hiszi, hogy Ön oly magas fokon áll, hogy még eljárása fölött bírálatot sem lehet mondani? Nem tudtam.

Hogy az ilyen „Dalfy-féle“ uraktól illetani oktatást nem fogad el, az már régi dolog. Oly alapos készségű ember, mint Ön, rég túl van már azon, a mint válaszában „végszávaiban“ maga is elismeri és bevallja. De ha már mégis tovább akarja magát az illetan szabályai-ban tökéletesíteni, in parenthesi figyelmeztetem, hogy van Greguss Ágost Európa-szerzte ismert aesthetikusnak egy illetani kézikönyve, szerezzé meg azt; hátha abból mégis tanulhatna valamit? Vagy őt sem ismeri eléggé authenticusnak? Pardon! hogy az illemlről teszek említést. Különben, a ki oly kiváló értelmi tehetséggel van megáldva, mint Ön, ki „hat hét alatt bármely tudományt képes meg tanulni“, annak bliktri egy ujnyi vastagságú kézikönyvben foglalt illetani szabályokat elsajátítani. Ennyit kívántam válaszcakjára elmondani.

És végezetre kinyilvánítom, hogy én ilyen kérdésekben a feleslegtestet s ilyen műstlygyakorlatokat a veszekedni szerető írők-nak hagyom s hogy ezzel ez ügyben egy-szersmindenkorra megadtam válaszat.

Vale!

Dalfy.

Nyilatkozat.

Alólírtak a Baló Aladár és Móricz Gyula urak között fennforgó ismeretes becsületbeli ügyet, mivel Móricz Gyula ur kihívásunkra segédeit mind ez ideig elküldeni vonakodott, hátrányára bevégeztenek nyilvánítjuk. Feltesszük Móricz urról, hogy e nyilatkozat után mentségére minden töle kitelhetőt fel fog hozni s az ügyet el fogja ferdíteni; mi azonban e helyen is, ugy a magunk, mint képviselőtünk nevében, ki-nyilatkoztatjuk, hogy minden további pole-miától tartózkodunk.

Csik-Somlyón, 1883. febr. 27-én.

Bocskor Ádám.
Kánya Gyula.

*

Hogy e nyilatkozatot nem Köllő Mik-lós előbbi segéd ur irta alá, oka az, hogy ő időközben, mint az ilyen ügyek elintézésére alkalmatlan, mellőztetett és helyébe én alattírt kérttem fel.

Csik-Somlyón, 1883. febr. 27-én.

Kánya Gyula.

A brünni kis lutri.

H u z á s f e b r u á r 28-á n.

80. 48. 55. 46. 22.

Sz. 4703 con. 4704. tkv.
1882.

Árverési hirdetmény.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről ezen-nel közhírré tétetik, miszerint Ozsdola község végrehajthatónak, ozsdolai László Dávid végrehajtást szenvedő elleni 105 frt és 55 frt s járuléka iránti ügyében végrehajtást szenvedőnek az ozsdolai 229 számú tjkvbe 2781., 2960., 2974., 3126/1., 3312., 3588., 3660., 3671., 4834., 4839., 4859., 4860., 4861., 4886., 4887., 4911., 4912., 5189., 5336., 5393., 5397., 5398., 6140., 6624., 6625., 6685., 6686., 6786., 6817., 6881., 6882., 6878., 6880., 7673., 8572., 8573., 8856 és 10306 hr. szám alatt foglalt 1013 frt becsértékű ingatlanokból járandóságára Ozsdola község kérelmező 105 frt tőke követelésnek, ettől 1880 évi június hó 7-ik napjától járó 6% kamatoknak, 20 frt 25 kr perbeli, 7 frt 33 kr végrehajtási már megállapított, továbbá 55 frt tőke, 5 frt 7 kr perbeli, 6 frt 80 kr végrehajtási kérés, 10 frt 37 kr végrehajtási eljárási megállapított, valamint jelenlegi 10 frt 80 kr és a még felmerülendő költségeknek kielégítése végett a kért végrehajtási árverésről a hirdet-mény kibocsátatik.

A kikiáltási ár a fennebbi becsár, melyen alul is az ingatlanok szükség esetében el fognak adatni.

Árverezni akarók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban az árverésről a kiküldött kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

Az árverési feltételek a kir. törvényszék telekkönyvi hatóság irodájában a hivatalos órák alatt, ugy Ozsdola község előljáróságánál, bárki által megtekinthetők.

Az árverés foganatosítására határidőül 1883. április 26-án délelőtt 9 óra Ozsdola község házában kitűzetik azzal, hogy ezen alkalommal az ingatlanok, ha becsáron felül ígért nem tétetik vagy a becsár sem adatik meg, becsáron alól is el fognak adatni.

Erről érdekeltek értesítettnek.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1882. évi november 15-én tartott üléséből.

A kantai malom

1883. Szent-György-naptól 3 évre haszonbérbe adandó.

Bővebben értekezhetni a tárház fő-nökénél.

1 — 4

E ladó egy teljesen jó karban levő szeszgyárfelszerelési készlet, mely nagy részben új, s melynek tökéletes működéséről folyó hó végéig bármely nap meggyőződhetni személyesen is,

Kézdi-Vásárhelyt, február 23.

Balogh Gyulánál.

3 — 3

Hirdetmény.

Néhai ifj. Kovács Jánosné szül. Kovács Teréz hagyatékát képező ingóságok folytatólagos árverése f. márczius 4-én d. u. 3 órakor fog tek. ifj. Kovács János ur kertmege-utczai házában megtartatni.

K-Vásárhelyt, 1883. márczius 2.

Dobay János,
közgyám.

Sz. 4586 tkv.
1882.

Árverési hirdetmény.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről ezen-nel közhírré tétetik, miszerint Ozsdola községe végrehajthatónak ozsdolai Balog Salamon végrehajtást szenvedő ellen 210 frt 40 kr járuléka iránti ügyében végrehajtást szenvedőnek az ozsdolai 383. számú tjkvbe 824., 827., 828., 1751., 2299., 2923., 2925., 2926., 3329., 3330., 3428., 4465/2., 4466/2., 4549., 4550., 4560/2., 4565/2., 4562/2., 4563/2., 5074., 5122., 5790., 6854., 7750., 7751., 7808., 7841., 8192., 8359., 8537., 8746/18 8852., 8972., 9026., 9270/2 és 9311/2 hr. szám alatt foglalt 927 frt becsértékű ingatlan járandóságára ozsdolai község kérelmező 210 frt 40 kr tőke követelésének 15 frt 70 kr perbeli, 8 frt 35 kr és 25 frt 73 kr végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi 8 frt 5 kr és a még felmerülendő költségeknek kielégítése végett a kért végrehajtási árverésről a hirdetmény kibocsátatik.

A kikiáltási ár a fennebbi becsár, melyen alul is az ingatlanok szükség esetében el fognak adatni.

Árverezni akarók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban az árverésről a kiküldött kezéhez, az árverés megkezdése előtt letenni.

Az árverési feltételek a kir. törvényszék telekkönyvi hatóság irodájában a hivatalos órák alatt, ugy Ozsdola községi előljáróságánál, bárki által megtekinthetők.

Az árverés foganatosítására határidőül 1883. évi április 25-én délelőtt 9 óra Ozsdola község házában kitűzetik azzal, hogy ezen alkalommal az ingatlanok, ha becsáron felül ígért nem tétetik vagy a becsár sem adatik meg, becsáron alól is el fognak adatni.

Erről érdekeltek értesítettnek.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1882. évi november hó 15-én tartott üléséből.

Sz. 2188. — 1882.

tkkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyó-szt.-miklósi kir. járás-bíróság, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy gyergyó-szt.-miklósi Kristófi Antal hagyatékára végrehajthatónak gy.-szt.-miklósi ifj. Szekula János végrehajtást szenvedő elleni 176 frt tőkekövetelés és járuléka s ugy Győrffy Ignác ügyvédnek 35 frt 65 kr követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszereadi kir. törvényszék területén levő, Gy.-Szt.-Miklós község határában fekvő, a gyergyó-szt.-miklósi 258. tjkvben 1., 3.—12., 14.—26., 28.—44., és 46.—57. hr. sz. alatt ifj. Szekula János, Róth István és neje Szekula Éva nevében felvett ingatlanokra az árverést 2438 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1883. évi május hó 4-ik napján délelőtt 9 órakor a telekkönyvi hivatalnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Gy.-Szt.-Miklóson, 1883. évi február hó 5-ik napján.

A kir. Járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Piaczi árak

		Kézdi-Vásárhely márczius 1.		Csik-Szereda február 28.		Sz. Udvarhely február 9.		Gy.-Sz. Miklós február 24.	
		frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza	tiszta	6	80	7	—	7	10	7	—
	elegy	5	40	4	50	—	—	6	—
Rozs	tiszta	4	70	3	50	5	60	5	25
	elegy	—	—	—	—	4	—	4	50
Arpa	tiszta	4	—	3	—	4	50	5	—
	elegy	2	30	—	—	—	—	4	75
Zab		2	40	1	50	3	50	3	—
Törökbuza		4	40	4	75	6	40	5	25
Kása	köles	8	—	10	—	—	—	8	50
	árpa	—	—	—	—	—	—	—	—
Borsó		6	—	5	60	—	—	7	—
Lencse		10	—	—	—	—	—	—	—
Fuszulyka		5	—	5	50	5	—	6	—
Lenmeg		—	—	—	—	—	—	9	—
Kendermag		—	—	—	—	—	—	—	—
Bükköny		—	—	—	—	5	—	—	—
Pityóka		1	50	1	25	3	50	2	—
Marhahus		—	36	—	32	—	40	—	32
	Disznóhus	—	40	—	40	—	48	—	48
Juh-hus		—	24	—	—	—	—	—	24
	Szalona	—	80	—	80	—	72	—	70
Fagygyu		—	32	—	—	—	36	—	45
Malacz		1	50	1	50	—	—	1	—
Lud		—	90	—	60	—	—	1	10
Réceze		—	40	—	—	—	80	—	70
Bárány	fehér	2	60	—	—	2	50	2	80
	fekete	4	—	4	—	4	—	3	50
Egy pár csirke		—	50	—	60	—	—	—	50
10 tojás		—	20	—	15	—	13	—	15